

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25.04.2001, sp. zn. 25 Co 173/2001, ECLI:CZ:MSPH:2001:25.CO.173.2001.1

Číslo: 84/2003

Právní věta:

Zamítá-li soud návrh na nařízení předběžného opatření v pracovní věci, podaný po zahájení řízení ve věci samé (§ 102 odst. 3 o. s. ř.), rozhoduje vždy v senátě.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 25.04.2001

Spisová značka: 25 Co 173/2001

Číslo rozhodnutí: 84

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: § 36a odst. 1 písm. a) předpisu č. 99/1963Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 14. 2. 2001 O b v o d n í s o u d pro Prahu 10 zamítl návrh na vydání předběžného opatření, jímž by bylo žalované uloženo přidělovat žalobci práci podle pracovní smlouvy uzavřené dne 1. 5. 1987 v souladu se sjednaným druhem práce: řidič sanitního vozu. Takto bylo rozhodnuto o návrhu žalobce, který se v rámci řízení o určení neplatnosti jeho převedení na jinou práci domáhal vydání uvedeného předběžného opatření. Návrh odůvodnil naléhavou potřebou zatímně upravit jeho poměry, neboť jeho převedení z pracovního zařazení „řidič sanitního vozu“ na „myč motorových vozidel“ je neplatné a toto opatření by značně ztížilo finanční situaci žalobce, když by došlo ke snížení jeho mzdy o více než polovinu. Žalovaná se k návrhu nevyjádřila.

Soud prvního stupně postupoval podle ustanovení § 102 o. s. ř. a dospěl k závěru, že v řízení o vydání předběžného opatření se nelze zabývat podrobně tím, zda žalobce byl na jinou práci převeden platně či nikoliv. Tato otázka bude objasněna až v řízení o věci samé. Dále soud prvního stupně uvedl, že je nepochybné, že proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání dle ustanovení § 160 tr. ř., takže zaměstnavatel měl dle ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) zák. práce právo jej převést na jinou práci do doby skončení trestního řízení. Tvrzení žalobce a jím předložené listiny neodůvodňují potřebu zatímně upravit jeho poměry, neboť proti němu je vedeno trestní stíhání pro podezření z úmyslné trestné činnosti spáchané evidentně při plnění pracovních úkolů a škoda vznikla na majetku zaměstnavatele (ustanovení § 420 odst. 2 obč. zák.). Žalobce není bez finančních prostředků, neboť

má práci, i když podle platového výměru v menším rozsahu než dosud. Z návrhu nevyplývá, že by práce, na kterou byl žalobce převeden, nebyla pro něho vhodná vzhledem k jeho zdravotnímu stavu a ani že by byla nepřiměřená s ohledem na jeho dosažené vzdělání a schopnosti. Skutečnost, že žalovaná s ním předem převedení na jinou práci neprojednala a že toto neprojednala ani s příslušným odborovým orgánem, nezpůsobuje neplatnost takového opatření (ustanovení § 242 odst. 2 zák. práce).

Proti tomuto usnesení se v zákonné lhůtě odvolal žalobce a namítal, že není pravdou, že by k trestnému činu, který je mu kladen za vinu, mělo dojít ke škodě na majetku zaměstnavatele. Vůči žalobci v trestním řízení uplatnil nárok na náhradu škody poškozený I. K., který tvrdí, že mu jednáním žalobce vznikla škoda v souvislosti s jeho trestnou činností. Ustanovení § 420 odst. 2 obč. zák. vůbec nelze na souzený případ aplikovat. Podmínky ustanovení § 37 odst. 2 zák. práce pro převedení žalobce na jinou práci nebyly splněny. Žalobce má za to, že je dána naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků a práce, na kterou byl žalobce převeden, je evidentně nevhodná vzhledem k jeho schopnostem ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 zák. práce. Skutečnost, že žalobce není bez finančních prostředků, není důvodem pro zamítnutí návrhu. Napadené usnesení mělo být vydáno senátem a chybí zde poučení o opravném prostředku. Žalobce tedy uplatnil odvolací důvod podle ustanovení § 205 odst. 2 písm. g) o. s. ř. a § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř. a navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že se návrhu na vydání předběžného opatření vyhovuje.

Žalovaná se k odvolání nevyjádřila.

M ě s t s k ý s o u d v Praze přezkoumal napadené usnesení (ustanovení § 212 o. s. ř.), aniž nařizoval odvolací jednání (ustanovení § 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), a dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro jeho potvrzení a ani pro jeho případnou změnu. Proto rozhodnutí soudu prvního stupně usnesením ze dne 25. 4. 2001 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 102 odst. 3 o. s. ř. ve věcech příslušejících senátu nařídí předběžné opatření nebo zajistí důkaz senát, předseda senátu tak může učinit, jen je-li tu nebezpečí z prodlení.

Podle ustanovení § 36a odst. 1 písm. a) o. s. ř. v řízení před okresním soudem jedná a rozhoduje senát ve věcech pracovních.

O předběžných opatřeních, která jsou nařizována po zahájení řízení, rozhoduje a zajištění důkazu v této době provádí soud v takovém složení, v jakém rozhoduje o věci samé. Jen tehdy, kdy je nebezpečí z prodlení, může v senátních věcech rozhodnout o předběžném opatření a provést zajištění důkazu předseda senátu.

Odvolací soud se ztotožňuje s názorem žalobce, který vyjádřil v odvolání. Jestliže soud prvního stupně zamítl jeho návrh na vydání předběžného opatření s tím, že nebyla shledána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků, pak nejde o situaci, kdy je zde nebezpečí z prodlení. Z toho pak vyplývá, že soud prvního stupně rozhodl v nesprávném obsazení.

Z uvedených důvodů nezbylo odvolacímu soudu, než napadené usnesení zrušit (ustanovení § 221 odst. 1 písm. b/ o. s. ř.) a věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení (ustanovení § 221 odst. 2 písm. a/ o. s. ř.).